

Վահան Տերյան

Հեռու երկրի լուսե հովտում

Հեռու երկրի լուսե հովտում
Օրերն ուրիշ երգ են հյուսում.
Կյանքից հոգնած սիրտըս տրտում
Այն երկիրն է միշտ երագում...
Խաղաղությունն այն հեռանիստ,
Ուր մի ուրիշ արևի փայլ
Ծավալում է անանց հանգիստ
Եվ խնդություն մի անայլայլ,
Մի խնդություն մաքուր և խոր,
Ե՛վ անեզերք և՛ անվախճան,
Ուր քո սիրտը որք ու մոլոր
Գրկում է մի ոսկե շրշան...

1908